

Sygn. akt II Ka 72/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Prezes SO Robert Pelewicz

Protokolant st. sekr. sąd. Renata Rękas

przy udziale prokuratora Janusza Woźnika z Prokuratury Okręgowej w Tarnobrzegu

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2015 roku

sprawy **J. D.**

oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Tarnobrzegu

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu

z dnia 16 stycznia 2015 roku, w sprawie sygn. akt II K 693/14

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie I z podstawy orzeczenia kary grzywny eliminuje art. 33§2 kk;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok **utrzymuje w mocy**;

III. **zwalnia** oskarżonego J. D., w całości, od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a wydatkami w tym zakresie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt **II Ka 72/15**

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu, z dnia 23 marca 2015 r.

w sprawie II Ka 72/15

Aktem oskarżenia z dnia 30 września 2014 r. J. D. został oskarżony o to, że:

w dniu 29 czerwca 2014 r. w C. woj. podkarpackiego znajdując się w stanie nietrzeźwości (0.90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), kierował motorowerem marki S. (...) o numerze rej. (...) (...) w ruchu lądowym, tj. o przestępstwo z art. 178a§1 kk.

Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu wyrokiem z dnia 16 stycznia 2015 r. w sprawie II K 693/14 orzekł następująco:

I. uznał oskarżonego J. D. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia a stanowiącego przestępstwo z art. 178a§1 kk i za czyn ten na mocy powołanego przepisu i przy zastosowaniu art. 33§2 kk i art. 33§1 i 3 kk skazał go na karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

II. orzekł wobec J. D. tytułem środka karnego na podstawie art. 42§2 kk i art. 43§1 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;

III. na podstawie art. 63§2 kk zaliczył na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 czerwca 2014 r.;

IV. na mocy art. 627 kpk i art. 3 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego J. D. na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 150 zł oraz koszty procesu w kwocie 110 zł.

Powyższy wyrok zaskarżył oskarżyciel publiczny w części dotyczącej orzeczenia o karze, w punkcie I wyroku, na niekorzyść oskarżonego J. D..

Prokurator powołując się na przepisy art. 427§1 i 2 kpk, art. 437§1 i 2 kpk i art. 438 pkt 1 kpk zarzucił rażąco obrazę przepisu prawa materialnego art. 33§2 kk, poprzez orzeczenie wobec J. D., któremu przypisano popełnienie przestępstwa z art. 178a§1 kk, na podstawie wskazanego przepisu kary grzywny, podczas gdy przepis ten stanowi, iż na jego podstawie orzeka się karę grzywny wobec sprawcy, który dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy korzyść osiągnął.

Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z punktu I wyroku jako podstawy wymiaru kary grzywny art. 33§2 kk.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu stwierdził, co następuje:

Apelacja wywiedziona przez oskarżyciela publicznego jest zasadna, przez co zgodnie z jej wnioskami dojść musiało do zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie wskazanej w tymże wyroku podstawy orzeczenia o karze grzywny.

Rozpoznając środek zaskarżenia wniesiony przez oskarżyciela publicznego, w pierwszej kolejności Sąd Okręgowy zbadał z urzędu prawidłowość ustaleń Sądu Rejonowego w zakresie stanu faktycznego oraz winy oskarżonego i w tym zakresie nie dopatrzył się jakichkolwiek uchybień. Poczynione przez Sąd I instancji w oparciu o właściwie zebrany i oceniony materiał dowodowy ustalenia faktyczne uznać należy za trafne, zgodne ze zgromadzonymi i ujawnionymi w toku rozprawy dowodami, które tenże Sąd ocenił w sposób pozostający pod ochroną art. 4 kpk, 5 § 2 kpk oraz art. 7 kpk. Stanowisko swoje Sąd ten należycie uzasadnił, czyniąc to w sposób zgodny z art. 424 kpk. Ustalenia faktyczne Sądu I instancji w całości znajdują potwierdzenie w zgromadzonych dowodach. Sąd Rejonowy rozpoznający sprawę nie przekroczył także granic swobodnej oceny dowodów.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu uznał za trafne ustalenia Sądu Rejonowego w zakresie winy oskarżonego, która w okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi żadnych wątpliwości. Słusznie Sąd Rejonowy ustalił, że oskarżony J. D. dopuścił się popełnienia przypisanego mu przestępstwa z art. 178a§1 kk.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie ma też podstaw do dokonania korekty zaskarżonego rozstrzygnięcia w zakresie wymiaru orzeczonej kary. Wymierzona oskarżonemu kara nie przekracza bowiem stopnia winy, odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynu, jak również spełnia swoje cele zarówno w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Orzekając o karze Sąd Rejonowy rozważył wszystkie okoliczności, które były istotne przy ustalaniu wymiaru kary dla oskarżonego, nadając tym okolicznościom należyte znaczenie.

Apelacja Prokuratora spowodować musiała jednakże korektę zaskarżonego wyroku zgodnie z postulatami oskarżyciela zawartymi w tejże apelacji. Zasadnie zarzucił bowiem Prokurator zaskarżonemu wyrokowi obrazę prawa materialnego poprzez powołanie art. 33§2 kk jako podstawy orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny - nie ustalono bowiem, aby oskarżony działał w warunkach określonych w art. 33 § 2 kk, a więc w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, albo gdy korzyść majątkową osiągnął.

Sąd przypisał J. D. prowadzenie w dniu 29 czerwca 2014 r. w C. woj. podkarpackiego motoroweru marki S. Y.o numerze rej. (...) (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości (0.90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), tj. przestępstwo z art. 178a§1 kk. Nie może budzić wątpliwości fakt, że przypisany oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem występki z art. 178a § 1 kk nie stanowi czynu, skutkiem którego oskarżony osiągnął jakąkolwiek korzyść majątkową lub też działał w celu uzyskania takiej korzyści – co wyklucza powołanie w podstawie orzeczenia kary grzywny przepisu art. 33§2 kk.

Wymierzenie kary grzywny w oparciu o przepisy art. 33§2 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk było - jak słusznie argumentował w apelacji oskarżyciel publiczny - błędne, a właściwą podstawą orzeczenia tej kary w realich niniejszej sprawy są przepisy art. 178a § 1 kk i art. 33 § 1 i 3 kk, nie zaś art. 33 § 2 kk. Powyższe skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku w ten sposób, że w punkcie I wyroku z podstawy orzeczenia kary grzywny Sąd Odwoławczy wyeliminował art. 33 § 2 kk.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, nie dopatrując się powodów do zmiany zaskarżonego orzeczenia, utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego, a o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk kierując się względami słuszności, oskarżony bowiem nie przyczynił się do zainicjowania postępowania odwoławczego.